

[Carl F. Madsen.]

slaget tilbage. Det har man imidlertid ikke gjort, man har ladet ganske haant om de mange Advarsler og de mange gode Raad, og man har altsaa faaet Loven trumfet igennem — jeg siger udtrykkelig trumfet igennem — i det andet høje Ting. Vi er her i det høje Ting vidende om, at Forhandlingerne i Folketinget har været baade langvarige og meget bitre. Vi ved ogsaa, at der fra Oppositionens Side har været ydet meget kraftig Modstand mod Forslaget, og at det kun med en forsvindende ringe Majoritet er blevet vedtaget i det andet høje Ting, nemlig med 73 Stemmer mod 70, altsaa en Majoritet af siger og skriver 3 Stemmer. Mig forekommer det derfor, at det havde været det klogeste under disse Omstændigheder, og naar henses til den Modstand, Forslaget møder ude i den store Befolkning — for saadan er det jo, det er kun en ganske lille Kreds, som Kolindsund-Bønderne og maaske Kristeligt dansk Fællesforbund og den Slags, der ønsker en Lovgivning som den her foreslaaede gennemført, men den store Del af den danske Befolkning ønsker det ikke —, om man havde ventet lidt med at forelægge Forslaget her eller helt havde undladt det. Men nu har vi altsaa Forslaget og maa saa se paa det og se, hvad der kan komme ud deraf.

Lovforslaget er ikke meget omfattende; det indeholder kun 5 Paragraffer, der imidlertid efter min Formening er saa slet affattede, at det er næsten umuligt for noget Menneske at forstaa dem. Fra Folketingsflertallets Side er der gjort Forsøg paa at forklare disse Paragraffers Betydning, den højtærede Justitsminister har gjort Forsøg paa at forklare dem, og nu i Dag har jeg først hørt den højtærede Handelsminister gøre Forsøg paa at forklare, hvad Meningen skal være, og derefter den ærede Ordfører for Venstre. Men alle disse Forklaringer er meget forskellige, næsten ingen af dem dækker hinanden. Vi befinder os altsaa paa fuldkommen usikker Grund.

Lovforslagets § 1 lyder saaledes:

„Kollektive Aftaler, som paa uberettiget Maade begrænser den enkeltes frie Adgang til Erhverv eller Arbejde, kan ikke tillægges Retsvirkning ved Domstolene.“

Forskellige Personer i vort Samfund har beskæftiget sig med Lovforslaget, Folk, som har særligt Kendskab til det, de taler om, adskillige af dem er Højesteretssagførere eller Dommere. Bl. a. har Dr. jur. Carl Ussing udtalt sig i „Berlingske Tidende“. Dr. jur. Carl Ussing har jo en Tid været

Højesteretsdommer, var i mange Aar Formand for den tidligere permanente Voldgiftsret og var derefter i en lang Aarrække Formand for den faste Voldgiftsret. Endvidere har Dr. Ussing været meget virksom ved Udarbejdelsen af Loven om den faste Voldgiftsret og Normerne for Behandling af faglig Strid mellem Organisationerne, idet han var Formand for et Udvalg, som nu afdøde Indenrigsminister Berg fik nedsat til Forberedelse af et bedre Retsforhold mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne. Han kender saaledes Forholdet mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne ud og ind, kender fuldt ud Loven om den faste Voldgiftsret og kender i det hele taget disse Retsforhold til Bunds. Og hvad mener nu Dr. Ussing om det foreliggende Lovforslags § 1? Ja, han siger:

„Det, der staar i Paragraffen, kan aabenbart ikke være Meningen. Det er klart, at enhver Kontrakt — efter moderne juridisk Sprogbrug: enhver Aftale —, som gaar ud paa at yde Ting, Arbejde eller Penge, indskrænker Løftegiverens frie Adgang til at benytte Chancerne og placere sin Ydelse et andet Sted.“

Og han fortsætter:

„Og det bliver ikke bedre, fordi man tilføjer Fremmedordet „kollektiv“, thi en kollektiv Aftale er — i Modsætning til Enkeltmandskontrakter — enhver Aftale, der enten paa den ene eller anden eller paa begge Sider sluttes af et Flertal af Personer. Og det kan jo ikke være Meningen, at et kollektivt Løfte om Penge, Vare- eller Arbejdsydelse skulde kunne blive uretskraftigt, fordi det hindrer Løftegiveren i at anvende Pengene, Varerne eller Arbejdskraften paa anden, mere fordelagtig Maade.“

Se, det er de Betragtninger, som Dr. Ussing fremsætter i „Berlingske Tidende“, og som jeg synes er fuldstændig senderlemmende for den Paragraf, man nu vil have, at det høje Ting skal gennemføre. Dr. Ussing beskæftiger sig for øvrigt ogsaa med de andre Ting i Forslaget og tager paa alle Punkter kraftig Afstand fra dets Indhold.

Der er altsaa blevet fremført meget vægtige Grunde mod Lovforslaget, og naar det paa Trods heraf nu skal gennemtrumfes, skulde man jo antage, at der her i Landet herskede Tilstande af en ganske særlig Art, som gjorde en saadan Lov nødvendig og absolut paarkrævet. Men det mener jeg ikke er Tilfældet. Der er heller ikke fra Flertallets Side fremført noget som helst, der efter min Formening kan begrunde Lovforslaget. Naar vi skal være ærlige mod hin-